

Súd: Okresný súd Zvolen  
Spisová značka: 4T/18/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010203  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová  
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010203.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, na hlavnom pojednávaní dňa 20. 04. 2016, v trestnej veci obžalovaného O. W., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom X., t. času bytom N. X, XXX XX B., Č. L., trestne stíhaný pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zákona a iné, takto

### rozhodol:

Obvinený O. W. R. Č. T. , nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom X., okres X., času bytom N. X, XXX XX B., Č. L.,

sa uznáva za vinného,

že

v bode 1/

dňa 25. 07. 2006 v obci Raječko v Českej republike prevzal od R.. V. L., nar. XX. XX. XXXX, vtedajšieho riaditeľa spoločnosti MS - ATLAS CZ, s. r. o. Mladá Boleslav finančnú hotovosť vo výške 510.741,-- Kč, ktorá suma bola určená na výplaty miezd zamestnancov uvedenej spoločnosti, ktoré mal O.Í. W. následne, ako koordinátor uvedenej spoločnosti odovzdať proti podpisom jednotlivým zamestnancom spoločnosti, pričom po tom, ako spolu s R.. V. L. z uvedenej sumy najmenej 7 zamestnancom vyplatili mzdu v presne nezistenej výške, obvinený zvyšnú časť finančnej hotovosti vo výške nie menej ako 264.255,-- Kč zvyšným najmenej 41 zamestnancom nevyplatil, peniaze si ponechal a použil ich pre svoju potrebu, na doposiaľ nezistenom mieste a na doposiaľ nezistený účel, čím spôsobil spoločnosti MS - ATLAS CZ, s. r. o. Mladá Boleslav, so sídlom Na Koziňe 1438, Česká republika, IČO: 27452514 škodu v celkovej výške najmenej 356.744,25 Sk (11.841,74 €),

v bode 2/

v období od 30. 09. 2008 najneskôr do 18. 10. 2008 na portáli www.Azet <<http://www.azet/>>.sk, ktorého správcom je spoločnosť Azet.sk, a. s., so sídlom v Žiline, M. R. Štefánika 13, v ktorej sídle sa predmetný server nachádza, prechovával pod užívateľským menom F. videosekvencie zobrazujúce vykonávanie sexuálnych praktík s deťmi,

teda

v bode 1/

-prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

v bode 2/

-prechovával detskú pornografiu,

čím spáchal

v bode 1/

-prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zákona,

v bode 2/

-prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Za skutok v bode 1/

Podľa § 213 ods.2 Tr. Zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods.2, 4, § 41 ods.1, § 42 ods.1 Tr. Zákona na súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. Zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. Zákona súd ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 196/2007 zo dňa 22. 04. 2008, právoplatný dňa 22. 04. 2008, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, a ktorým bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 13T 15/2007 zo dňa 30. 10. 2007, právoplatný dňa 30. 10. 2007, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok v bode 2)

Podľa § 207 ods.3 Tr. Zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods.2, 4, § 41 ods.1, § 42 ods.1 Tr. Zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. Zákona sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. Zákona súd ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 44/2009 zo dňa 27. 05. 2008, právoplatný dňa 27. 05. 2008, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, 3 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Okresná prokuratúra Zvolen podala na tunajšom súde dňa 18. 06. 2013 obžalobu proti O. W. pre skutok v bode 1), právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zákona, pre skutok v bode 2), právne kvalifikovaný ako prečin prechovávanie detskej pornografie podľa § 370 Tr. zákona. Uznesením zo dňa 24. 01. 2014 tunajší súd postúpil obžalobu Okresnému súdu Martin ako súdu miestne príslušnému na prejednanie a rozhodnutie jeho trestnej veci. Okresný súd Martin uznesením zo dňa 09. 01. 2015 vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 4Ndt 2/2015 zo dňa 24. 02. 2015 rozhodol, že príslušným na konanie v I. stupni v tejto trestnej veci je Okresný súd Zvolen.

Okresný súd Zvolen rozhodol vo veci trestným rozkazom dňa 01. 10. 2015 tak, že uznal obžalovaného vinným v zmysle podanej obžaloby a podľa § 44 Tr. zákona rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu za skutok v bode 1) podanej obžaloby, pretože považoval trest vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 196/2007 zo dňa 22. 04. 2008 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. Rovnako podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu pri skutku v bode 2) obžaloby, pretože považoval trest vo výmere

15 mesiacov nepodmienečne, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 44/2009 zo dňa 27. 05. 2009 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Proti vydanému trestnému rozkazu podala Okresná prokuratúra Zvolen odpor, pretože nesúhlasila s výrokom o treste s poukazom na osobu páchatel'a, spôsob spáchania skutku, tento výrok považovala za neprimerane mierny. Taktiež poukázala na to, že nebolo rozhodnuté o uplatnenom nároku poškodenej spoločnosti na náhradu škody.

Na pojednávaní dňa 20. 04. 2016 obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinný z konania, ktoré je mu kladené za vinu obžalobou a na otázky súdu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal zhodne áno. Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Vyhlásenie obžalovaného bolo v súlade s dôkaznou situáciou zabezpečenou v prípravnom konaní, súd v súlade s ustanovením § 257 ods.7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v ďalšom konaní vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

K náhrade škody súd uvádza, že poškodená spoločnosť MS - ATLAS CZ, s. r. o. od 03. 08. 2007 zmenila názov na RB Klasa Team, s. r. o. a od 13. 04. 2010 vstúpila do likvidácie (viď Obchodný register ČR čl. 796). Konateľom spoločnosti od 03. 08. 2007 sa stal L. Z., ktorý pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 29. 05. 2009 (čl. 135) prehlásil, že o veci nič nevie a náhradu škody si neuplatňuje. Súd sa preto náhradou škody v tomto konaní nezaoberal.

Obžalovaný svojim konaním po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zákona, pretože si prisvojil cudziu vec - finančné prostriedky, ktoré mu boli zverené a spôsobil tak na cudzom majetku škodu najmenej vo výške 11.841,74 €, ktorá škoda sa v súlade s ustanovením § 125 ods.1 Tr. zákona považuje za škodu väčšiu. V bode 2) rozsudku obžalovaný naplnil po objektívnej i subjektívnej stránke všetky znaky prečinu prechovávanía detskej pornografie podľa § 370 Tr. zákona, pretože prechovával detskú pornografiu ( § 132 ods.3 Tr. zákona v znení účinnom do 31. 07. 2013 ).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 ods.1, 4 Tr. zákona, t. j. zo zákonom ustanovených zásad pre ukládanie trestu. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a v takej výmere, ako to ustanovuje Trestný zákon. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

Podľa písomných správ k osobe obžalovaného súd zistil, že naposledy mal obžalovaný evidovaný trvalý pobyt v obci X., podľa správy obecného úradu zo dňa 13. 03. 2013 sa obžalovaný v obci niekoľko rokov nezdržiava, nemá tam žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Podľa registra priestupkov mal obžalovaný naposledy záznam v roku 2010, kedy bol uznaný vinným z priestupku proti majetku, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,00 €. Podľa správy z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 04. 03. 2009, kedy bol obžalovaný vo výkone trestu od 18. 10. 2008 s tým, že koniec trestu bol 18. 12. 2009, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, jedenkrát bol disciplinárne potrestaný za pokus o podvod, disciplinárne odmenený nebol. Pokiaľ bol pracovne zaradený, jeho pracovná morálka bola na požadovanej úrovni. Podľa správy ÚVV Banská Bystrica zo dňa 18. 03. 2013 bol obžalovaný vo výkone väzby v súvislosti s trestným stíhaním v prejednávanej veci, kedy bol dodaný do ústavu dňa 01. 08. 2012 a prepustený na slobodu dňa 22. 02. 2013. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, ústavný poriadok ako aj stanovený režim dodržiaval. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Podľa registra trestov má obžalovaný 7 záznamov a to najmä pre majetkovú trestnú činnosť a neplnenie vyživovacej povinnosti. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 2T 65/2011 zo dňa 10. 06. 2014, právoplatný 10. 06. 2014 pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 Tr. zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 4 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 27. 11. 2014 so stanovením skúšobnej doby na 12 mesiacov. K tomu odsúdený uviedol, že skúšobná doba mu už uplynula, doposiaľ však neobdržal rozhodnutie o prípadnom osvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutkov v celom rozsahu doznal a tieto úprimne oľutoval. Priťažovalo mu však, že pred spáchaním skutkov bol už odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona), ako aj, že trest je mu ukladaný za viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Pretože sa žalovaných skutkov dopustil skôr ako bol odsúdený súdom I. stupňa v inej trestnej veci, bol obžalovanému ukladaný trest súhrnný a úhrnný podľa § 41 ods.1, § 42 ods.1 Tr. zákona, kedy súd vychádza z prísnejšej trestnej sadzby zbíhajúcich sa trestných činov. Skutok v bode 1) obžalovaný spáchal pred odsúdením rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T 196/2007 zo dňa 22. 04. 2008, právoplatný dňa 22. 04. 2008, ktorým bol obžalovanému ukladaný trest súhrnný vo výmere 1 rok 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1, 2 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona. Týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 13T 15/2007 zo dňa 30. 10. 2007, právoplatný dňa 30. 10. 2007, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol odsúdený pre prečin sprenevery podľa § 213 ods.1 Tr. zákona. Obžalovaný tu uložený súhrnný trest vo výmere 1 rok 6 mesiacov vykonal dňom 18. 12. 2009. Súd pri ukladaní súhrnného a úhrnného trestu v tomto prípade ukladal trest za tri zbíhajúce sa trestné činy, kde najprísnejšia trestná sadzba je podľa § 213 ods.2 Tr. zákona v rozpätí 1 až 5 rokov. V súlade s ustanovením § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona sa však pri prevahe priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 t. j. na 28 mesiacov. Súd preto vymeral obžalovanému trest súhrnný na samej dolnej hranici vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne s tým, že bol obžalovaný podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zákona zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pri skutku v bode 2) obžalovanému rovnako poľahčovalo, že sa k spáchaniu skutku priznal a tento úprimne oľutoval, priťažovalo mu však, že pred spáchaním skutku už bol odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona) ako aj, že mu súd ukladal trest za viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zákona). Súd ukladal obžalovanému trest súhrnný a úhrnný podľa § 41 ods.1, § 42 ods.1 Tr. zákona, pretože sa skutku dopustil skôr ako bol súdom I. stupňa odsúdený v inej trestnej veci). Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 44/2009 zo dňa 27. 05. 2008, právoplatný 27. 05. 2008 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok 3 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z výkonu tohto trestu bol obžalovaný podmienečne prepustený dňa 04. 03. 2010 so stanovením skúšobnej doby na 30 mesiacov, k osvedčeniu v skúšobnej dobe došlo dňa 31. 10. 2014. Súd tak ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby § 207 ods.3 Tr. zákona, kde je trestná sadzba na 1 a 5 rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 na 28 mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest na samej dolnej hranici vo výmere 28 mesiacov nepodmienečne a pre výkon trestu ho zaradil podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň pri oboch skutkoch pri ukladaní súhrnného trestu, súd podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušil výroky o treste z predchádzajúcich rozsudkov, ku ktorým sa zbíhali žalované skutky ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri svojom rozhodovaní súd vzal do úvahy aj čas, ktorý uplynul od spáchania skutkov. Treba mať na zreteli, že skutky, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie proti obžalovanému boli spáchané 1/ dňa 25.07.2006, t.j. takmer pred 10-timi rokmi, 2/ odo dňa 30.9.2008 do 18.10.2008, t.j. takmer pred ôsmymi rokmi. Hoci na dĺžke celého trestného stíhanie nesie vinu aj obžalovaný, k uvedenej dĺžke trestného stíhanie však prispeli aj ďalšie okolnosti, ktoré nezavinil obžalovaný. Pri skutku v bode 1/ došlo k prevzatíu trestného stíhanie z Českej republiky dňom 22.2.2008 a obžalovanému bolo vznesené obvinenie dňa 26.2.2009, následne došlo k spojeniu trestných vecí obžalovaného dňa 17.8.2009. Potom nebolo možné vykonávať úkony v trestnom stíhaní pre neprítomnosť obžalovaného, na ktorého bol vydaný zatykač a EZR, obžalovaný bol zadržaný na území ČR dňa 5.6.2012 a následne vzatý do väzby, z ktorej bol prepustený dňa 22.2.2013. Obžaloba bola podaná na tunajšom súde dňa 18.06.2013, následne bola riešená príslušnosť súdov a rozsudok vo veci bol vynesený až dňa 20.4.2016.

Podľa čl. 48 ods.2, 1. veta Ústavy SR - každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods.1, 1. veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Podľa § 2 ods.7 Tr. poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom ak tento zákon neustanovuje inak.

Z uvedených ustanovení možno vyvodiť jeden zo základných princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces a to právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Primeranosť dĺžky konania sa posudzuje s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu akými sú zložitnosť prípadu, správanie obžalovaného, postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu, prípadne aj následky, ktoré pre obžalovaného vyplývajú. Aj s prihliadnutím na súčasnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva možno vyvodiť záver, že neprimeranosť dĺžky konania je jedným z kritérií na ktoré treba prihliadnuť pri rozhodovaní. Súd po zhodnotení všetkých okolností prejednávanej trestnej veci konštatuje, že na dĺžku konania možno prihliadať iba čiastočne, keďže aj obžalovaný nesie istú vinu na celkovej dĺžke trestného konania a pre zjednanie nápravy súd uvedené porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote hodnotil ako jedno z kritérií pri ukladaní druhu a výmery trestu a preto trest ukladal na samej dolnej hranici výmery pre jednotlivé skutky. Okrem toho aj samotné uznanie viny obžalovaného na pojednávaní naplnilo svoj výchovný účel jednak voči samotnému obžalovanému, ako aj voči ostatným členom spoločnosti.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).